

Paul BEURET * 10.5.1909 v Grandvillars (Belfort)

1942: Paul pracoval jako venkovský strážník, když se ve věku 34 let připojil k odboji v Cesancey (39, Jura, Francie). Má hodnost vedoucího seržanta a je zodpovědný za zajištění materiálu a zbraní pro francouzský odboj, které byly shazovány padáky z francouzských a anglických letadel. Je ženatý s Marguerite Beuret 3 roky.

19. července 1943: Na základě udání vesničana je Paul zatčen Němci v Cesancey (39, Jura, Francie), před očima Marguerite (jeho 36leté manželky), Kikiho, (jeho 5letého syna), a Clauda Roberta, (jeho 2letého syna).

Neznámé datum: Paul je převezen do vazebního střediska Lons-le-Saunier (39, Jura, Francie).

Neznámé datum: Paul je převezen do Dijonu (21, Côte d'Or, Francie). Díky své silné povaze a sklonu k rebelství visel mnoho dní svázaný hlavou dolů za nohy.

Neznámé datum: Paul je přeložen do tábora v Compiègne (60, Oise, Francie).

17. ledna 1944: Paul opouští Compiègne, zavřený v dobytčáku, s dalšími 1944 lidmi.

19. ledna 1944: Paul přijíždí do deportačního tábora Buchenwald (Německo), číslo vězně 41336. Byl v karanténě po dobu 3 týdnů (od 19.01 do 10.02.1944), poté byl přidělen na nucené práce do závodu na výrobu zbraní.

23. února 1944: Paul přijíždí do koncentračního tábora Flossenbürg (Německo), číslo vězně 6723. Pracoval v kamenolomech v okolí tábora.

3. března 1944: Paul je převezen do zajateckého tábora nucených prací Hradištka u Jílového u Prahy (okres Praha-západ), což byla pobočka koncentračního tábora Flossenbürg. Pracovní tábor Hradištka měl horší pověst než koncentrační tábor Buchenwald. Pracovali na stavbách, v kamenolomu, v Měchenicích na nádraží vykládali vagony nebo kopali protitankový příkop na Třebšíně. Vězni vykonávali otrocké práce, nemocní byli vražděni a vyšel odtud i transport smrti.

Konec dubna 1945: 13 měsíců po jeho příjezdu do Hradištka, tábor opouštějí jednotky SS, protože se blíží sovětská vojska. Přeživší jsou evakuováni ve vlaku a 10 dní bezcílně bloudí, ponecháni svému osudu. 170 vězňů z 1000 přežije.

26. dubna 1945: Koncentrační tábor v Hradištku byl definitivně vyklizen 26. dubna 1945. 21 vězňů neschopných přesunu bylo zavražděno smrtícími injekcemi, ostatní se vydali pěšky do Měchenic, kde byli namačkáni do dobytčích vagonů a takto čekali dva dny na transport z Vrchotových Janovic. Teprve třetí den se dal vlak do pohybu směrem ku Praze. Vagony z Měchenic byli ve Vršovicích připojeny k transportu z Litoměřic. Během nekonečné cesty byly k transportu připojovány vagony z dalších koncentráků. Transport zastavuje v Olbramovicích na hranici středních a jižních Čech, má 96 vagónů a veze přes 3 500 vězňů. Zůstává zde po řádění SS-Hauptsturmführera F. Grauna 80 mrtvých. Vysílení vězni hromadně umírali, na každé zastávce byly z vlaku vynášeny desítky těl. Transport pak mířil směr Tábor.

7. května 1945: V noci 7. května ve 23:02 hod. projel transport nádražím v Plané nad Lužnicí. Druhý den projížděl Českými Budějovicemi.

8. května 1945: Když se zaměstnanci železniční stanice Velešín dozvěděli, že k nim míří vlak s vězni a ozbrojenou stráží od Č. Budějovic (informace od železničářů z Č. Budějovic), kontaktovali jednotky vojáků druhé divize Ruské osvobozené armády (takzvaných „Vlasovců“), kteří toho času pobývali u nedalekých Netřebic. Dohodli se s nimi, že jim pomohou vlak zastavit a zajistí hladký průběh osvobození vězňů. K tomu pak skutečně došlo, železničáři za přítomnosti Vlasovců zastavili vlak odpojením postrkové lokomotivy v kopci k zastávce Výheň. Do okolí se rozutekla také část vězňů. Kolem 2000 jich bylo nákladními vozy nebo selskými potahy převezeno nebo došli pěšky do Velešína, o některé se postaraly okolní obce. Fotografie z Velešína zachycují unavené a vyčerpané vězně odpočívající na fotbalovém hřišti, ve frontě na jídlo, při ošetřování místními dobrovolníky. Tehdy byla pořízena fotografie Paula Beureta. O zdravé muže se starají Američané, kteří je přijeli vyzvednout do ruské zóny, a kamiony a vlaky jim pomáhají vrátit se do země. U Č. Budějovic je zřízen sběrný tábor, nejslabší jsou evakuováni do nemocnice v Č. Budějovicích.

Majitel velešínské továrny na letecké součástky Antonín Železný poskytl část areálu podniku na provizorní nemocnici, kde o nemocné a vyčerpané vězně po dobu osmi dnů pečovali čtyři lékaři a sbor dobrovolných ošetřovatelek. V závodní jídelně se připravovala strava. Francouzským vězňům byl velmi nakloněn a pomáhal jim i finančně, neboť studoval (Vysoká škola aeronautiky - École Polytechnique d'Aéronautique) i pracoval (firma Citroen) před válkou v Paříži, uměl francouzsky. Ve Francii získal diplom leteckého inženýra.

Jedenáct obětí transportu bylo 9. května 1945 pohřbeno ve společném hrobě na velešínském hřbitově.

9. června 1945: Paul Beuret umírá v Českých Budějovicích (český úmrtní list), ve věku 36 let (téměř 2 měsíce po odchodu z táborů), na následky ulcerózní úplavice, ale také na následky špatného zacházení, nedostatečné hygieny a nedostatku jídla, poté, co strávil téměř 2 roky v koncentračním táboře. **Pohřben byl na hřbitově sv. Otýlie v Č. Budějovicích (až po cca 70 letech se podařilo zjistit rodině, kde byl vlastně pohřben).** V roce 2021 vytvořen náhrobek ve francouzském odd. hřbitova.

Ostatní Francouzi, ale i další bývalí vězni z transportu (osvobozeného u Velešína 8.5.1945) jiných národností (Čechoslováci, Belgičané, Holanďané, Italové, Maďaři, Poláci, Jugoslávci, Ukrajinci), kteří po převozu z Velešína zemřeli v nemocnici v Českých Budějovicích, byli pohřbeni do dvou neoznačených hromadných hrobů-dnes mohyl (květen-červenec 1945) na hřbitově sv. Otýlie v Č. Budějovicích. Většina těchto vězňů byla v protifašistickém odboji ve svých zemích.

V současné době se téměř po 75 letech připravuje důstojné označení obou hromadných hrobů z konce války na hřbitově sv. Otýlie v Č. Budějovicích Statutárním městem České Budějovice.

Fotografie pořízená neznámým Čechem, ve Velešíně, 8.5.1945
(archiv města Velešín) - na snímku Paul Beuret

Paul Beuret s ostatními osvobozenými vězni (převážně krajany) na bývalém hřišti ve Velešíně, 8.5.1945, o které se starají velešínští občané (archiv města Velešín)

Návštěva rodiny Paula Beureta z Francie na hřbitově sv. Otýlie v Č. Budějovicích v roce 2015

Syn Paula Beureta (Claude Robert Beuret, † 18.9.2020) ve francouzském oddělení hřbitova rozjímá nad hrobem svého otce. Až po 70 letech se dozvěděl, kde je otec pohřben a zná i jeho poslední měsíce jeho života. Děkuje za veškeré informace p. T. Červenému, který se ujal historického pátrání.

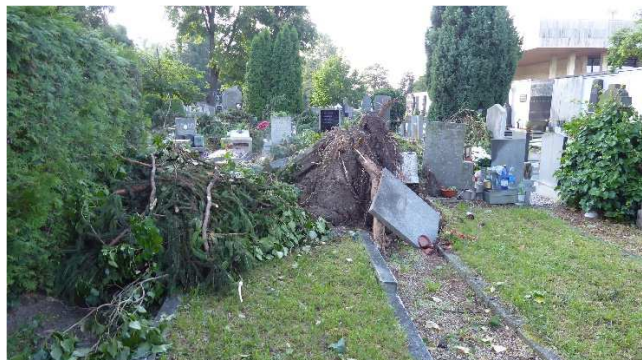
Rodina Paula Beureta s jeho synem Claudem Robertem († 18.9.2020) v roce 2015 před správou hřbitova v Č. Budějovicích

**Francouzské oddělení na hřbitově sv. Otýlie, Č. Budějovice
před opravou a revitalizací**

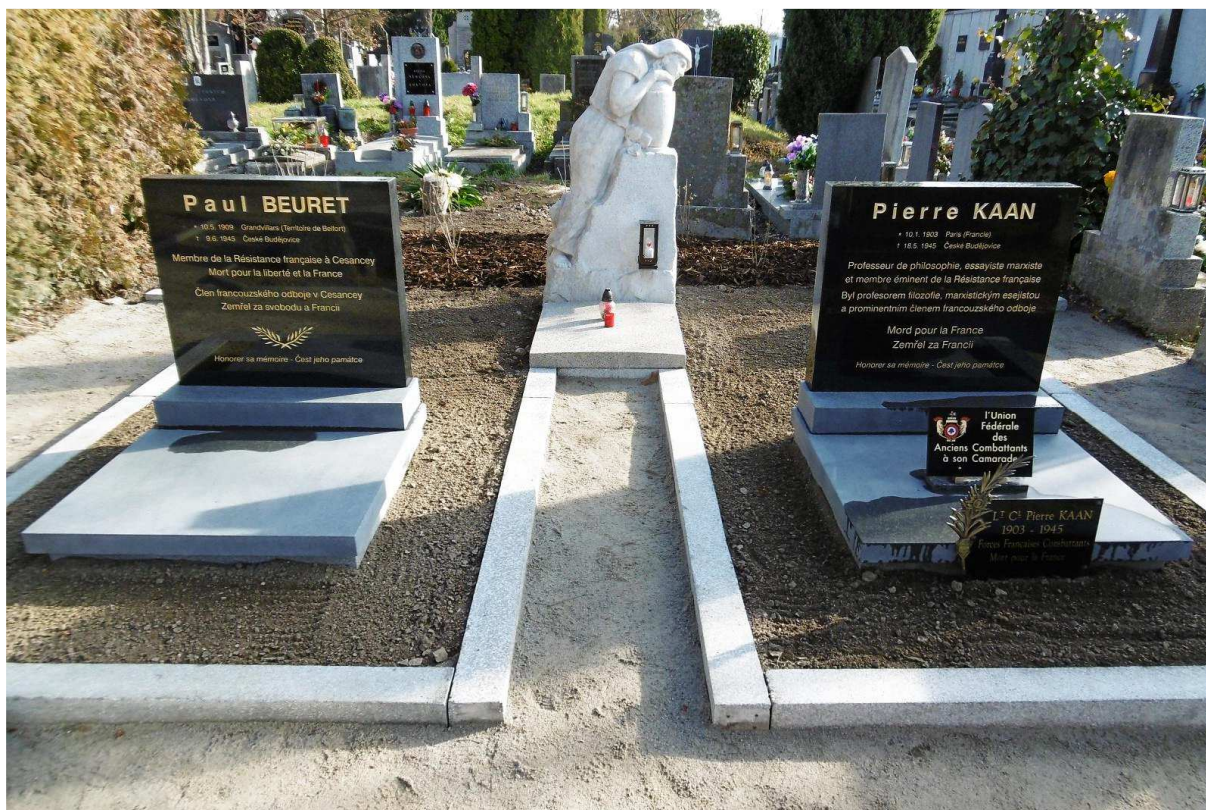

před vichřicí 2019

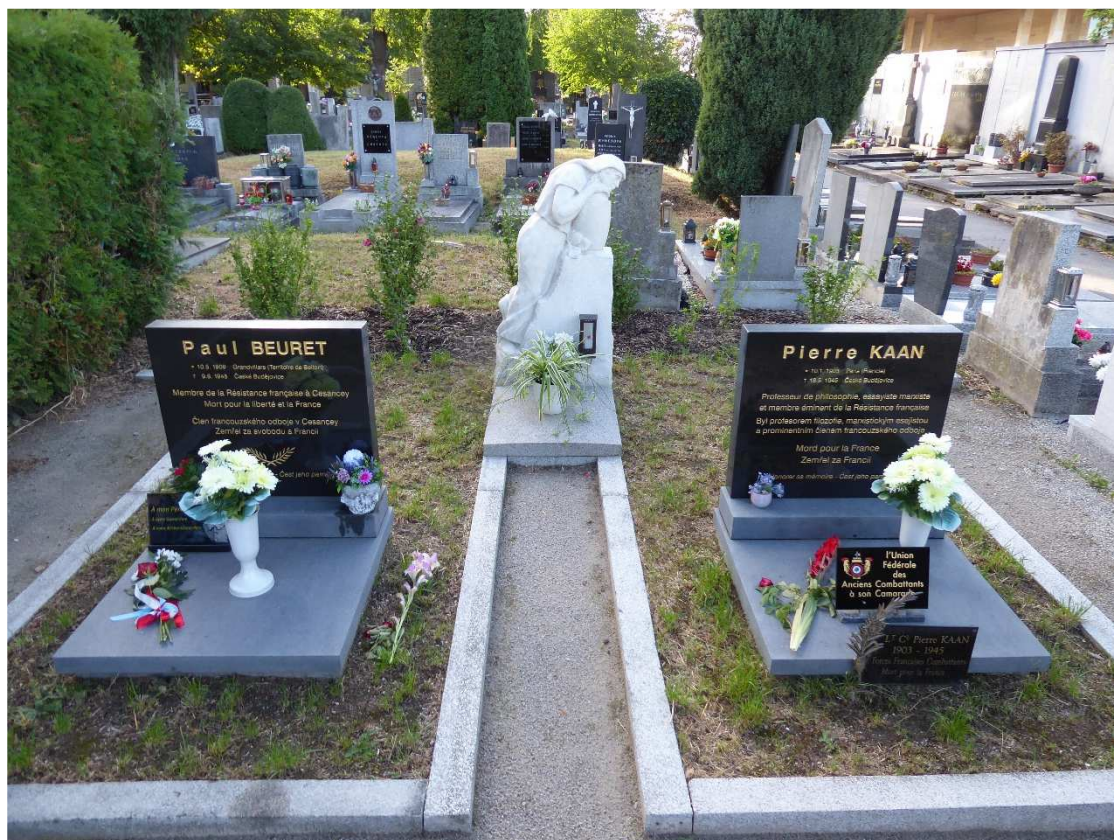

po vichřici dne 8.7.2021

Náhrobky na hřbitově sv. Otýlie v Č. Budějovicích zrestaurovány v r. 2021 (srpen-říjen) ve francouzském oddělení hřbitova

Náhrobek na hřbitově sv. Otýlie v Č. Budějovicích ve francouzském oddělení hřbitova
červenec 2023 – současný stav

Náhrobek Paula Beureta na hřbitově sv. Otýlie v Č. Budějovicích ve francouzském oddělení hřbitova
červenec 2023

Paul Beuret je uveden i na pomnících z II. světové války v boji proti nacismu ve Francii u města Lons-le-Saunier (departement Jura)

Monument aux Morts, Cesancey
Památník v Cesancey

Monument aux Morts cantonal 1942-1945 [Beaufort]
Kantonální válečný památník v Beaufort-Orbagna

Paul Beuret je uveden (jeho fotografie) i v TV dokumentárním filmu o vlaku smrti Litoměřice-Velešín a jeho osvobození dne 8.5.1945 ve Velešíně. Dokumentární film **Vlak smrti na cestě za svobodou**, který pro televizi ARD připravili Andrea Mocellin a Thomas Muggenthaler, vypráví silný příběh o tzv. transportu smrti, který na konci dubna 1945 převážel vězně litoměřického koncentračního tábora přes Prahu a jižní Čechy směrem k Mauthausenu a cestou se k vlaku přidávali další vagony s vězni z ostatních koncentračních a pracovních táborů.

Vlak smrti ke svobodě (Todeszug in die Freiheit), 2018, Německo, 45 min.

Náhrobek zemřelých z „vlaku smrti“ pohřbených na hřbitově ve Velešíně 9.5.1945, vč. francouzských občanů

Odkazy:

<https://www.vets.cz/vpm/44270-hrob-paul-beuret/>

<http://www.memorialgenweb.org/memorial3/html/fr/complementter.php?id=261352>

<http://pares.mcu.es/ParesBusquedas20/catalogo/show/11470766>

<https://prezi.com/kbwspcb28hsx/paul-beuret/>

https://ceskokrumlovsky.denik.cz/zpravy_region/jak-jsme-zili-osvobozeni-transportu-smrti-ve-velesine-20200515.html

https://nasregion.cz/na-hrbitove-sv-otylie-v-ceskych-budejovicich-pokracuji-opravy-valecnych-hrobu-242954/?utm_source=www.seznam.cz&utm_medium=sekce-z-internetu

<https://www.c-budejovice.cz/ministerstvo-obrany-poskytne-dotaci-na-opravy-valecnych-hrobu>
<https://budejcka.drba.cz/drba/zivot-a-styl/stovky-mrtvych-pred-70-lety-regionem-projel-vlak-smrti.html>

<https://www.vhu.cz/vystava-priblizuje-osudy-jednoho-z-poslednich-transportu-smrti/>

<https://www.velesinpratele.cz/domains/velesinpratele.cz/index.php/clanky/mikrohistorie/sest-majovych-dnu-roku-1945>

Notre Grand – père Paul Beuret (životopis zpracovaný rodinou Beuret - francouzsky)

Vlak smrti ke svobodě (Todeszug in die Freiheit), 2018, Německo, (dokumentární film, německy)

Zpracoval: Tomáš Červený, červenec 2023

cervenyt@krematoriumcb.cz,

tel.: 601 386 958